

39.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 16 stycznia 1928 r.

o zmianie dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. o aplikacji sądowej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Dekret z dnia 8 lutego 1919 r. o aplikacji sądowej (Dz. P. P. P. Nr. 18, poz. 225) ulega następującym zmianom:

1) art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:
„Aplikantów sądowych mianuje prezes sądu apelacyjnego.”

2) art. 6 otrzymuje brzmienie następujące:
„W ciągu trzech miesięcy po upływie lat dwu aplikacji aplikant obowiązany jest przystąpić do egzaminu sądowego przed komisją egzaminacyjną przy sądzie apelacyjnym.

Prezes sądu apelacyjnego może aplikantowi na jego prośbę przedłużyć termin powyżej określony, jednakże na czas nie dłuższy, niż sześć miesięcy.

Aplikant, który w ciągu terminu, powyżej określonego, nie przystąpi do egzaminu, zostaje zwolniony z urzędu przez prezesa sądu apelacyjnego.”

3) art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:
„W razie ponownego niezdania egzaminu aplikant zostaje zwolniony z urzędu przez prezesa sądu apelacyjnego.”

4) w art. 9 dodaje się ust. 2:
„Aplikant, który po upływie trzeciego roku aplikacji sądowej nie będzie zamianowany na urząd sądowy, może być zwolniony przez prezesa sądu apelacyjnego, aplikant zaś, który po zamianowaniu go na urząd sądowy nie obejmie z własnej winy stanowiska tego w ciągu okresu czasu, wyznaczonego mu przez prezesa sądu apelacyjnego, zostaje na wniosek prezesa sądu apelacyjnego zwolniony z urzędu przez Ministra Sprawiedliwości z równoczesnym unieważnieniem nominacji.”

5) po art. 9 dodaje się nowy artykuł:
„Art. 9 a. Zwolnienie aplikanta sądowego powoduje rozwiązanie stosunku służbowego bez jakiegokolwiek wynagrodzenia.”

6) w art. 11 dodaje się ust. 2:
„Aplikacja w sądownictwie wojskowym w charakterze oficera korpusu sądowego przez jeden rok, lub ponad jeden rok, zastępuje jeden rok aplikacji sądowej.”

Art. 2. Dla aplikantów, którzy przed ogłoszeniem rozporządzenia niniejszego odbyli dwuletnią aplikację, bieg terminów, wymienionych w p. 2 art. 1 rozpoczyna się z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze okręgów sądów apelacyjnych: lubelskiego, warszawskiego i wileńskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: **I. Mościcki**

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: **K. Barteł**

Minister Spraw Wewnętrznych: **Ślawoj-Składkowski**

Minister Spraw Zagranicznych: **August Zaleski**

Minister Skarbu: **G. Czechowicz**

Minister Sprawiedliwości: **A. Meysztowicz**

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: **Dr. Dobrucki**

Minister Rolnictwa: **K. Niezabytowski**

Minister Przemysłu i Handlu: **E. Kwiatkowski**

Minister Komunikacji: **Romocki**

Minister Robót Publicznych: **Moraczewski**

Minister Pracy i Opieki Społecznej: **Dr. Jurkiewicz**

Minister Reform Rolnych: **Witold Staniewicz**

Minister Pocht i Telegrafów: **Bogusław Miedziński**

40.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 16 stycznia 1928 r.

o zniesieniu Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Utworzony ustawą z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 61) Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie znosi się.

Wszelkie prawa i obowiązki Tymczasowego Wydziału Samorządowego przechodzą na organa wymienione w art. 2 i 3.

Art. 2. Nadzór nad powiatowymi związkami komunalnymi oraz gminami miejskimi i wiejskimi, w zakresie wykonywanym dotychczas przez Tymczasowy Wydział Samorządowy, sprawować będą do czasu ukonstytuowania się właściwych organów samorządu wojewódzkiego, wojewodowie: krakowski, lwowski, stanisławowski i tarnopolski, każdy na obszarze podległego mu województwa.

Inne czynności sprawowane obecnie przez Tymczasowy Wydział Samorządowy będą stosownie do ich rodzaju w miarę likwidacji Tymczasowego Wydziału Samorządowego (art. 3) przekazane w drodze rozporządzeń Rady Ministrów — odpowiednim organom państwowym lub komunalnym.

Czynności Tymczasowego Wydziału Samorządowego, które ze względu na ich rodzaj nie będą przejęte przez organa państwowe lub komunalne, zostaną w drodze rozporządzeń Rady Ministrów zlikwidowane lub przekazane odpowiednim organizacjom społecznym.

Art. 3. Do czasu przekazania właściwym organom czynności Tymczasowego Wydziału Samorządowego, o których mowa w ustępach drugim i trzecim poprzedniego artykułu, czynności te sprawować będzie wojewoda lwowski jako likwidator Tymczasowego Wydziału Samorządowego. W szczególności do wojewody lwowskiego należeć będą również sprawy fundacyjne podlegające kompetencji Tymczasowego Wydziału Samorządowego.

W tym swoim charakterze wojewoda lwowski będzie podlegał Ministrowi Spraw Wewnętrznych, oraz innym ministrom — każdemu w zakresie jego kompetencji.

Art. 4. Urzędnicy i niżsi funkcjonariusze Tymczasowego Wydziału Samorządowego oraz jego zakładów i instytucji, podlegający ustawie o państwowej służbie cywilnej, mogą być w miarę likwidacji Tymczasowego Wydziału Samorządowego przenoszeni na odpowiednie stanowiska, w poszczególnych działach zarządu państwowego.

Art. 5. Dochody, które na podstawie dotychczas obowiązujących postanowień przypadają na pokrycie wydatków, połączonych ze spełnianiem czynności dotychczas przez Tymczasowy Wydział Samorządowy sprawowanych, pobierać będzie nadal Skarb Państwa na pokrycie wydatków połączonych ze spełnianiem czynności, które będą przejęte w myśl niniejszego rozporządzenia przez organa państwowe lub komunalne.

Jednocześnie z przekazywaniem czynności organom państwowym lub komunalnym (ust. 2 art. 2) odnośnie rozporządzenie Rady Ministrów określi sposób pokrywania wydatków związanych ze spełnianiem czynności przez wspomniane organa.

Art. 6. Przejęcie dotychczasowych czynności Tymczasowego Wydziału Samorządowego, jak niemniej dalsze ich spełnianie, oraz przekazanie organom państwowym lub komunalnym będzie przeprowadzone przy pomocy i w granicach funduszy, przewidzianych w budżecie Tymczasowego Wydziału Samorządowego na rok 1927/28, względnie w budżecie urzędu, przy pomocy którego wojewoda lwowski spełniać będzie powyższe czynności do czasu zupełnego ich przekazania.

Art. 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 14 dnia po dniu ogłoszenia i traci moc obowiąz-

ującą z dniem zorganizowania wojewódzkiego samorządu terytorjalnego. Jednocześnie z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą postanowienia sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Pocht i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

41.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 23 stycznia 1928 r.

w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów, prokuratorów, osób wojskowych oraz emerytów, wdów i sierot.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Pełniącym służbę na obszarze Państwa Polskiego funkcjonariuszom państwowym, wymienionym w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), funkcjonariuszom dyrekcyj lasów państwowych i nadleśnictw, sędziom i prokuratorom, praktykantom i aplikantom oraz wojskowym zawodowym i zatrzymanym czasowo w służbie czynnej oficerom rezerwy, przyznaje się jedno-